

17

Mushoku
tensei

มุชุกุเต็นไซ ฟิสิกส์

Original Rifujin na Magonote

แปลโดย สรพงษ์ กิจบัญญัติ

<http://shop.dexclub.com/>

มุชกุเท็นเซอิ ฟิฟธ์บเลฟ

Mushoku
tensei

17

Original

Rifujin na Magonote

เรตาร์

นรีสา

โอบุส

ซิลฟีเว็ต

รูเดียส

อาเรียล

เปิดที่นี่
พิพิธภัณฑ์

“ซิลฟ์
เธอ
ไม่คิด
ว่ามัน
แปลกๆ
บ้าง
แหรอ
?”

“คนที่
แปลก
ก็คือ
เธอ
ต่างหาก!
คิดว่า
กำลัง
หันดาบ
ใส่ใคร
อยู่!”

มุชอูกุ เทนเซอิ
มียะฮะรุโนะ

Mushoku
tensei

Original
Rifujin na Magonote

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดิ์ศรีรับ นิยาย 'เกิดชาตินี้ก็ต้องเทพ' ดำเนินมาถึงเล่มที่ 17 แล้ว จากเล่มก่อนที่รู้เพียงเข้าร่วมกับออร์สเต็ดเพื่อปกป้องครอบครัว และต้องช่วยให้อาเรียลขึ้นเป็นราชินีแห่งอาณาจักรอัสราให้ได้ ฉากในเล่มนี้จึงเป็นอาณาจักรอัสราที่คณะเดินทางของรูเดียสไม่ได้กลับมานาน การได้กลับมาในสถานที่ที่คุ้นเคยในสถานการณ์ที่ตั้งเครียดคงมีทั้งความรู้สึกอบอุ่นใจและเรื่องชวนกังวลเหมือนกันนะครับ

การแย่งชิงอำนาจของชนชั้นสูง หรือผู้มีอำนาจในสถาบันทั้งหลาย ดูเป็นการชิงไหวชิงพริบอันน่าตื่นเต้นที่เหมือนจะไกลตัว แต่หากเรามองในความเป็นจริงแล้วเป็นเรื่องที่ต้องจริงจังและจับตามองครับ เพราะในฐานะปุถุชนอย่างเราๆ แล้ว มันล้วนส่งผลกระทบต่อเราไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ผมคิดว่าอำนาจไม่ใช่สิ่งเลวร้าย มันเป็นเครื่องมือหนึ่งเท่านั้น เพียงแต่มนุษย์มีทั้งดีและเลว อำนาจที่อยู่ในมือของมนุษย์จึงเป็นได้ทั้งยาพิษ และยารักษาครับ

สำหรับการแบ่งฝ่ายในเรื่องเกิดชาตินี้ก็ต้องเทพมีทั้งมนุษย์ปกติที่มีแต่อำนาจอย่างอาเรียลและพี่ชาย แล้วยังมีผู้มีทั้งอำนาจและพลังพิเศษอย่างออร์สเต็ดและเทพมนุษย์ เรื่องราวจึงยิ่งซับซ้อนขึ้นอีก ในศึกครั้งนี้อาเรียลซึ่งเป็นหมากตัวหนึ่งของออร์สเต็ดจะสามารถเอาชนะได้หรือไม่ เชิญติดตามกันในเล่มเลยครับ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ยังคงติดตามและสนับสนุนกันเรื่อยมา แล้วพบกันใหม่ในเล่มต่อไปครับ

บ.ก.

คำนำฟูแปล

สวัสดีครับ พบกันอีกครั้งในเล่ม 17 ระหว่างที่กำลังพิมพ์ข้อความนี้ ผมเห็นข่าวว่า Bushiroad Games เปิดตัวเกมดัดแปลงจากอนิเมชันเรื่องนี้ ในชื่อ Mushoku Tensei: Jobless Reincarnation - Quest of Memories วางจำหน่ายทั้งบน PlayStation, Switch และ PC

ถึงจะยังไม่รู้วันจำหน่ายแน่ชัดแต่ในฐานะคนแปลนิยายและมังงะเรื่องนี้ ตลอดจนเกมเมอร์ก็อยากจะลองเล่นให้ได้อยู่แล้วครับ

น่าตกใจอยู่เหมือนกันที่แปลมาได้ไกลขนาดนี้แล้ว เทียบกับเล่มก่อน ถือว่างานเสร็จเร็วกว่าเดิมเยอะเลย ตอนนี้ก็เริ่มแปลเล่มที่ 18 ไปได้พอสมควรแน่นอนว่าอยากให้ทุกคนได้อ่านเร็วที่สุดตอนที่กระแสอนิเมชันยังแรงอยู่ แต่ด้วยความเร็วตามประสาานิยายเล่มหนาที่มีแต่ตัวหนังสือเต็มพรี๊ด การจัดทำต่างๆ ย่อมเร็วสู้มังงะไม่ได้อยู่แล้ว

ถ้าไม่นับเซอร์คอร์ดออนไลน์ที่เคยทำเมื่อหลายปีก่อน นิยายเรื่องนี้ถือเป็นผลงานที่ผมแปลมาไกลที่สุดแล้ว ส่วนผลงานนิยายแปลเรื่องอื่นๆ ของผมยังไม่แตะหลักสิบเล่มเลย นิยายเกิตชาติจีนี่ที่ต้องเทพ ฉบับภาษาไทยมาได้เกินครึ่งทางแล้ว ถ้าติดตามกันมาตลอดก็อยากให้ตามไปจนจบเลยครับ

เล่มนี้ขอไม่พูดถึงเนื้อหาในเล่ม บอกได้แค่ว่าทั้งหนักและเข้มข้น เดินเรื่องไปไกลลิบเลย ไม่มีคำว่าสโลว์ไลฟ์แน่นอน คิดว่าอ่านแล้วไม่น่าจะง่วงครับ ขอขอบคุณที่ติดตามงานแปลครับ

สรพงษ์ กิจบัญญัติพร

Copyright

มุชอคุ
tensei
ฟิสิกส์

CONTENTS

บทที่ 17 วัยรุ่น ภาคอาณาจักรอัสรา (ภาคจบ)

ตอนที่ 1 ออกเดินทางไปอาณาจักรอัสรา	011
ตอนที่ 2 กรามบนของมังกรแดง	028
ตอนที่ 3 ศาตเดา	050
ตอนที่ 4 การเลือกของอาเรียส	069
ตอนที่ 5 ทริสติน่า	088
ตอนที่ 6 ระหว่างทาง	105
ตอนที่ 7 เมืองหลวงอาร์ส	132
ตอนที่ 8 ผู้ตายยามพลบค่ำ	151
ตอนที่ 9 สนามรบของอาเรียส	172
ตอนที่ 10 สนามรบของรูเดียส	194
ตอนที่ 11 ลุคคลัง	224
ตอนที่ 12 ความจริงของออร์สติดกับสิบวันที่เมืองหลวง	244
ตอนที่ 13 การฝึกซ้อมร่ำลากับการเปลี่ยนแปลงของซิลฟี	266
ตอนที่ 14 กลับบ้านและการตัดสินใจ	283
ตอนพิเศษ ???	301

‘การกระทำ, คำพูด, เงินทอง
สิ่งต่างๆ ล้วนทำลายความไว้วางใจ’

The will which isn't broken maintains trust.

แต่ง : รูเดียส เกรย์แรท

แปล : จิน RF แม็กกอด

๕ บทที่ 17 ๕

วัยรุ่น ภาคอาณาจักรอัสรา (ภาคจบ)

ตอนที่ 1 ออกเดินทางไปอาณาจักรอัสรา

เส้นทางไปยังอาณาจักรอัสรา

ถ้าเดินทางตามปกติ จะใช้เวลาเดินทางหลายเดือน แต่พวกเราใช้
วงเวทวาร์ป

นั่งรถม้าไปจนถึงบ้อมปราการลอยฟ้า ใช้วงเวทวาร์ปทั้งที่ยังนั่งอยู่
บนรถม้า วาร์ปไปยังทางเหนือของกรามบนของมังกรแดง แล้วมุ่งลงได้
ด้วยเส้นทางปกติ

“สุดยอด! สุดยอดเลย! รูเดียส! ดูลี! ตัวเมืองอย่างกับเมล็ดถั่ว
เนาะ!”

พอเดินทางไปถึงบ้อมปราการลอยฟ้า เฮอร์สก็ส่งเสียงชื่นชม

กระโดดลงจากม้า ก้มลงมองท้องฟ้า เงยหน้ามองปราสาท เริ่ม
กล่าวด้วยความประทับใจ

ระริกระรืออย่างกับไม่ใช่หญิงสาวอายุยี่สิบ พวกเราจึงอดไม่ได้ที่จะ

ยิ้มเจื่อน

ช่างน่าขำอะไรอย่างนี้

มีคนที่อารมณ์ดีกับท่าที่แบบนั้นของเอริส

ซิลวาริลที่รออยู่ตรงด้านหน้าวงเวทนั่นเอง

เธอเห็นเอริสระริกระริ จิ้งกมิกกมิกใจ จนรับรู้ได้ผ่านหน้ากาก

“ถูกใจทิวทัศน์จากบ้อมปราการลอยฟ้าเคออสเบรกเกอร์หรือคะ”

“สุดยอดเลยนะ! เพิ่งเคยเห็นแบบนี้เป็นครั้งแรก!”

ใบหน้ายิ้มแย้มอย่างสดชื่นนั้น ทำให้ซิลวาริลรู้สึกดีกับเอริสขึ้น

เรื่อย ๆ

มนุษย์เรา ตรงไปตรงมานั้นแหละดีที่สุด

“อย่างนั้นหรือคะ ฉันเป็นข้ารับใช้อันดับหนึ่งของท่านเพอร์กิวส

ซิลวาริลแห่งความว่างเปล่าค่ะ หลังจากนั้นขอให้อำนาจเจ้าอ่อนโยนนะคะ”

“เอริส เกย์แท้!”

ดูเหมือนเอริสกระหึ้นกระหือรืออยากจะเข้าไปในปราสาท

ซิลวาริลเองก็คงมองออก จึงเริ่มนำทางอย่างดีอกดีใจ

พวกเราเฝ้าดูอย่างขบขัน เดินตามไป

ฟังคำอธิบายของซิลวาริลไปด้วยจนถึงห้องเข้าเฝ้า

“มาแล้วหรือ”

เพอร์กิวสนั่งทอดเบ่งอยู่ที่เก้าอี้ รายล้อมไปด้วยภูตเหมือนกับคราว

ก่อน

คราวนี้มาทักทาย อาเรียลจึงออกมาข้างหน้า กำลังจะกล่าวด้วย

คำพูดเป็นทางการ

ตอนนั้นเอริสออกมาข้างหน้า

“เจ้าเป็นใคร?”

ผมหวาดเสียว

ในห้วงนิทราเพอร์ริอุสกำหนดวิ่งเข้าไปต๋อยเพอร์ริอุส

ถึงจะเป็นเพอร์ริอุสก็เถอะ ถ้าเข้าไปหาเรื่องกันซึ่งหน้าละก็ คงไม่
ใจกว้างแล้วละ

ตอนที่ผมกำลังจะรีบเข้าไปห้าม เฮอร์คิวเข้าลงข้างหนึ่ง

“ยินดีที่ได้พบกันค่ะ ฉันเพิ่งเป็นภรรยาของรูเดียสเมื่อวันก่อน
เฮอร์คิว แกรย์แรทค่ะ รบกวนช่วยจำกันเอาไว้หน่อยค่ะ”

ผมตกตะลึง

“ข้าคือราชามังกรเกราะ เพอร์ริอุส โดรา เฮอร์คิว แกรย์แรท ข้ารู้จัก
เจ้า ‘นักดาบคลัง’ ที่ได้รับฉายาราชาดาบ ไปทำสัญญากับออร์บัสเตดมาสินะ”

“ฉันยังอ่อนหัดอยู่ค่ะ...”

“โฮ้”

เฮอร์คิวกล่าวอย่างถ่อมตัว ไม่มีจังหวะจะโคน อาจจะท่องจำมาดุนๆ

“เฮอร์คิว แกรย์แรท ข้าถูกใจทำที่อันน่าประทับใจของเจ้า”

เพอร์ริอุสท่าทางดีใจ

“ดังนั้นข้าเองก็ขอโทษด้วย เรื่องที่ลูกสมุนของข้าจุใจมเจ้าเมื่อ
แปดปีก่อน”

เฮอร์คิวเงยหน้าขึ้น ทำหน้านาง หน้าตาเหมือนกับจำไม่ได้

“ไม่ได้ใส่ใจแล้วละ!”

“เช่นนั้นเหรอ... ขอบใจก็แล้วกัน”

เพอร์ริอุสหัวเราะหึๆ โบกมือลวกๆ

เฮอร์คิวขึ้น เดินมาหาผมด้วยสีหน้าอวดแบ่งเติมที่ ทำหน้าเหมือน

จะบอกว่า เรื่องแค่นี้ถ้าคิดจะทำก็ทำได้ อาจตั้งใจฝึกมาก็ได้

อย่างไรก็เถอะ เพอร์ริอุสดูเหมือนจะถูกใจเอริส

ท่าที่ต่างกับตอนคุยกับผม คนที่ไม่มีลัทธิลบลมคมในนี้ใครๆ ก็ชอบแฮะ
สนิทสนมกันเป็นสิ่งที่ดี

“ทุกคน เชิญทางนี้ค่ะ”

หลังจากอาเรียลหักท่ายเสร็จ พวกเราก็ออกจากห้องเข้าเฝ้าตาม
การนำทางของซิลวาริล

วงเวทวาร์ปตั้งอยู่บริเวณทางเข้าออกที่พวกเราใช้กัน

ตอนนี้วงเวทวาร์ปกำลังเปล่งแสงเรืองๆ อยู่ลึกเข้าไปในห้องโถง
มหิมาที่ว่างเปล่าไม่มีอะไรอยู่เลย

ซิลวาริลอธิบายเกี่ยวกับห้องโถงนั้น แต่ขอละไว้ก็แล้วกัน

วงเวทวาร์ปนี้จะส่งไปยังป่าใกล้เขตชายแดนอาณาจักรอัสรา

มันเป็นจุดที่อยู่ใกล้อาณาจักรอัสรามากที่สุดในบรรดาวงเวทวาร์ป
ที่เพอร์ริอุสใช้งานได้

วงเวทวาร์ปไม่ได้ติดตั้งเอาไว้ทุกหนแห่ง วงเวทที่อยู่ในบ้อม
ปราการลอยฟ้าเคลื่อนไหวด้วยพลังเวทของเพอร์ริอุส แต่การที่จะวาร์ป
จริงๆ นั้น ต้องมีพลังเวทถ่ายเข้าไปในวงเวทซึ่งเป็นที่รองรับด้วย

สรุปคือ ปกติแล้วต้องใช้งานวงเวทสองคนพร้อมกัน ถึงจะวาร์ปได้

ถ้าอย่างนั้นกรณีที่เราคนมาสองคนไม่ได้ละ

ก็ต้องใช้อุปกรณ์เวทอย่างหนึ่ง

อัจฉริยะผู้สร้างสิ่งที่เรียกว่าวงเวทวาร์ปในสมัยก่อนได้สร้าง
อุปกรณ์เวทที่ใช้เอกลักษณ์ของสถานที่ซึ่งมีพลังเวทเข้มข้นสูง ดูดซับ
พลังเวทจากรอบด้าน กระตุ้นการทำงานของวงเวทได้แบบกึ่งถาวร

ใช้พลังเวทรอบด้าน... สรุปก็คือสร้างวงเวทวาร์ปได้ เฉพาะในพื้นที่
มีพลังเวทเข้มข้นสูงเท่านั้น

วงเวทที่ผมใช้ตอนไปทวีปเบการิตอยู่ลึกในป่าและทะเลทราย อาจ
จะเป็นเพราะสาเหตุนี้

แต่ด้วยการวิจัยหลังจากนั้น ทำให้เอามลิกพลังเวทไปติดไว้ และ
หมั่นเปลี่ยนเป็นระยะ กระตุ้นการทำงานต่อไปเรื่อยๆ ได้แล้ว วงเวทแบบ
บ่อนให้เองด้วยมลิกพลังเวท

โดยเฉพาะอาณาจักรอัสรา 'พลังเวทเข้มข้นน้อย' วงเวทส่วนใหญ่
จึงใช้รูปแบบนั้น

เอามลิกพลังเวทไปติดในยามฉุกเฉิน และตอนที่ไม่มีจำเป็นก็ถอด
ออก จุดที่ควรเอามลิกพลังเวทไปติดตั้งมีคนรู้จำนวนจำกัด

อันที่ถูกต้องบางคนทำลายในครั้งนี้เป็นทั้งแบบที่ใช้มลิกพลังเวท
และแบบที่ไม่ได้ใช้

คนที่รู้ตำแหน่งทั้งหมดนั้นมีแค่เทพมนุษย์ ส่วนคนทำลายวงเวท
เหล่านั้นได้ทั้งหมด ก็คือเสนาดีชั้นสูงดาร์อุส ที่มีทหารส่วนตัวอยู่ทั่ว
อาณาจักรอัสรา... นั่นคือสิ่งที่คาดเดาอยู่ในตอนนี้

สถานที่ อุปกรณ์ และวงเวท ถ้าต้องมีความรู้ทั้งสามเรื่อง ถึงจะ
สร้างวงเวทวาร์ปได้ ดังนั้นพวกเราจึงไม่สามารถวาร์ปไปในอาณาจักร
อัสราได้โดยตรง แต่ต้องใช้ทางอ้อม

พวกเราเดินทางแบบนี้ก็ได้อยู่หรอก แต่เพอร์ริอุสคิดจะมาที่
พระราชวังอัสราอย่างไร... เรื่องนั้นเขาไม่ยอมบอก พูดว่าเจ้าไม่จำเป็น
ต้องใส่ใจ

อาเรียลดูเหมือนจะรู้อยู่แล้ว คงคิดจะปรากฏตัวอย่างเซอร์ไพรส์

อะไรสักอย่างนี้แหละ

ปลายทางวาร์ปคือโบราณสถาน

โบราณสถานวงแหวนวาร์ปแบบที่มีอยู่ในทวีปเอเมริต และใกล้กับ
อาณาจักรลาโน

ออร์สเตดบอกว่า โบราณสถานแบบนี้เคยมีอยู่มากมายกว่านี้
ผู้คนหลากเผ่าพันธุ์เดินทางไปมาระหว่างทวีปได้อย่างอิสระ

แต่หลังจากถูกนำไปใช้ในเรื่องสงคราม จึงห้ามใช้ทั้งหมด

การที่ถูกซ่อนเอาไว้และยังหลงเหลืออยู่ เป็นเพราะเผ่ามังกร
ไม่พอใจเรื่องนั้น จึงกางเขตอาคมไว้ในโบราณสถานที่ตัวเองใช้ ไม่ว่าจะ
เป็นโลกไหนก็มีคนที่ต่อต้านสังคมตามความสะดวกของตัวเองอยู่ทั้งนั้น

ดังนั้นจึงสามารถเดินทางได้อย่างสบายแบบนี้ ไม่ได้คิดจะดำเนิน
เลยสักนิด

เมื่อออกจากโบราณสถาน ที่นั่นเป็นป่ารกทึบ

ตามข้อมูลที่ตรวจสอบมาลงหน้าบนแผนที่ มันคือทิศตะวันตก
เฉียงเหนือของหุบเขาที่เรียกกันว่า 'გრამბონი მწიგნორი'

แต่ว่า เกือบจะเกิดปัญหาขึ้นที่นั่น วาร์ปด้วยวงแหวนวาร์ปมาทั้ง
รถม้ามันก็ได้อยู่หรอก แต่รถม้าออกจากโบราณสถานไม่ได้ มีคนอยู่เยอะ
ขนาดนี้ดันไม่ได้นึกถึงเรื่องนั้น...

เกือบจะตัดใจอยู่แล้ว แต่เข้ารับใช้สองคนของอาเรียลเริ่มแยกขึ้น
ส่วนรถม้า ทั้งคู่แยกขึ้นส่วนอย่างคล่องแคล่วเหมือนกับชินแล้ว และ
ชนย้ายออกไปนอกโบราณสถาน

เคยคิดว่าเป็นรถม้าที่เล็กชะมัด ดูเหมือนจะเป็นแบบถอดประกอบ
ได้

จากนั้นก็ให้ม้าแบกชิ้นส่วนรถม้า เดินทางมาจนถึงใกล้ๆ ถนน
ประกอบรถม้าบริเวณถนน ไม่ทันไรก็กลับเป็นอย่างเดิม
ตอนออกมาที่ถนน พระอาทิตย์ตกดินแล้ว จึงตั้งแคมป์ค้างคืนกัน
บริเวณถนนไปก่อน

สถานที่แห่งนี้มีป่าล้อมรอบ จึงไม่ต้องห่วงเรื่องฝนและเสียดียง
มอนสเตอร์ประเภทสัตว์ป่ากับทูเรนท์ แล้วก็ฝึกป่าอีกหลายอย่าง
จัดเตรียมได้ทั้งหมดในพื้นที่

ทูเรนท์ที่โหดๆ ก็มีแฮะ ขนาดบ้านผมเองยังมีมันอาศัยอยู่เลย
บางที่ผู้ปกครองโลกนี้ยุคต่อไปอาจจะเห็นทูเรนท์ก็ได้

ปกติแล้วจะนั่งบนพื้นทั้งอย่างนั้น หรือก็ไม่ก็นั่งบนท่อนซุงขนาด
กำลังเหมาะ แต่ข้ารับใช้คนหนึ่งเอาพรมมา สมกับเป็นคนะของเจ้าหญิง
ขนาดจะค้างกลางแจ้งก็ยังสง่างาม

ข้ารับใช้สองคนและซิลฟีรับหน้าที่ทำอาหาร

ผมเอ่ยปากจะช่วย แต่ถูกปฏิเสธ ดูจากความคล่องแคล่วของซิลฟี
ถึงผมช่วยก็รังแต่จะเกะกะมากกว่า เลยบอกเอาไว้แล้วว่า ถ้าภาชนะ
กินข้าวหรืออุปกรณ์ทำอาหารไม่พอก็จะสร้างให้

ระหว่างทำอาหารผมไม่มีอะไรทำ ดังนั้นจึงกะว่าจะเฝ้าระวังรอบ
ด้าน แต่เริศกับก็แลนยืนเฝ้ายามอยู่แล้ว ผมคงไม่ได้ออกโรงหรอก

การเดินทางครั้งนี้ไม่มีงานอะไรที่ผมควรทำ

เพิ่งเคยเจอแบบนี้เป็นครั้งแรก

ตอนเดินทางคนเดียว ขอบกวอนปาร์ตี้ตามที่ต่างๆ ยังไม่เคยเจอ
แบบนี้มาก่อน ตอนนั้นผมมีพลังเวทเหลือใช้ จึงได้รับความสำคัญเป็นคน

ทำงานจิปาตะแสนสะดวก ตั้งแต่สร้างภาชนะกินข้าวไปจนถึงกลั่นน้ำ แต่
มีผู้ติดตามที่ใช้เวทมนตร์ได้อยู่ไม่กี่คน งานของผมที่แล้วๆ มาก็หายไป
เลย

สิ่งที่ผมควรทำไม่ใช่การดูแลเจ้าหญิงอาเรียล

แต่เป็นการมองให้ออกว่า ใครคือสาวกของเทพมनुषย์ และจัดการ
เจ้านั้นซะ

ที่คาดเดาในตอนนี้มีลูกกับดาร์อุส แล้วก็อีกคนหนึ่ง คนที่มีความ
เป็นไปได้สูง คือจักรพรรดิอุตรหรือไม่กี่เทพวารี

วิธีรับมือแต่ละคน เคยถามออร์สเตดเอาไว้แล้ว

ผมจำลองสถานการณ์หลายครั้งในหัวตามที่เขาสอน เหลือแค่
เผชิญหน้ากันตอนต่อสู้อย่างจริงจัง

ผมคิดแบบนั้นและสังเกตการณ์ลูก

เขาสวมเกราะส่งงานยืนอยู่ข้างอาเรียล ตำแหน่งยืนพร้อมปกป้อง
อาเรียลได้ทันที

...เป็นไปได้สูงว่าลูกคือสาวกของเทพมनुषย์ แต่ว่าถึงอย่างไร
เขาก็คงปกป้องอาเรียลด้วยชีวิต สาวกของเทพมनुषย์ไม่ได้หมายถึงเป็น
ลูกสมุนของเทพมनुषย์สักหน่อย

แค่พบกันสักครั้ง ให้คำแนะนำตามสะดวก แล้วสุดท้ายก็เย็บทิ้ง
เหมือนที่ผมเคยโดน

สรุปได้ว่า สาวกของเทพมनुषย์ ส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้เสียหายนะ

ลูกเองก็เป็นผู้เสียหายนะ พอลึกคิดแบบนั้นแล้ว ก็ลังเลที่จะฆ่าเขา

ลูกเป็นคนสำคัญสำหรับอาเรียล หลังจากได้เป็นราชินีคงช่วยงาน
ได้

‘ไม่สิ อาณาจักรธรรมาจะช่วยเหลือออร์สเตดได้ในอีกร้อยปีข้างหน้า มันเป็นเรื่องของอนาคต แสดงว่าตอนนี้คุณคงตายไปแล้ว อาจไม่ค่อยมีส่วนเกี่ยวข้องกับก็ได้’

‘แต่ถ้าเธอเรียกที่ได้เป็นราชินีแล้ว ดำเนินการต่อไปได้ไม่ดี มันก็ไร้ค่าไม่ใช่หรือ’

‘ไม่สิ อีเวนต์ ‘เธอเรียกจะได้เป็นราชินี’ คงเป็นจุดพลิกผันตามนั้นแหละ’

‘หรือไม่กี่อีเวนต์ ‘เจ้าชายลำดับที่หนึ่งจะได้เป็นราชา’ คงบักธงไว้ว่าเป็นฉากจบที่ไม่ดี’

‘ถึงจะคิดแบบในเกม ความเป็นจริงมันก็ไม่ค่อยเป็นไปได้ตามที่คิดหรอก เรื่องนั้นรู้ดีอยู่แล้ว’

‘อย่างไรก็เถอะ จำเป็นต้องให้ออร์สเตดที่รู้เรื่องนั้นเป็นอย่างดีย่อยบอก แต่ก็ไม่ว่าจะยอมบอกหรือเปล่า’

ออร์สเตดไม่ยอมบอกเกี่ยวกับเรื่องในอีกร้อยปีข้างหน้าอย่างละเอียด เคยถามเกี่ยวกับเรื่องที่เทพมนุษย์เคยบอกว่า ‘ถ้าตัวเองตายโลกจะล่มสลาย’ แต่เขาก็แค่ตอบว่า ‘มีความเป็นไปได้เหมือนกัน’

‘ประมาณว่าถ้าฆ่าเทพมนุษย์ได้ โลกหลังจากนั้นจะเป็นอย่างไรก็ช่าง’

‘ถึงโลกจะล่มสลายในอนาคต ผมก็ไม่สะดวกพอจะมาสนใจขนาดนั้น’

‘ตอนนี้แค่ปกป้องครอบครัวก็เต็มกลืนแล้ว ไร้ความรับผิดชอบแต่ก็ไม่รู้ด้วยหรอก’

‘เรื่องในอนาคตควรให้คนในอนาคตจัดการเอง’

แต่ลูกหลานของผมช่วยเหลือออร์สเทดโดยรู้อยู่แล้วว่า ‘โลกจะ
ล่มสลาย’

หรือว่าช่วยเหลือโดยที่ไม่รู้ล่ะ

ถ้าเป็นอย่างหลังก็น่าสงสารแย่

มีความเป็นไปได้ เขียนถึงเรื่องนั้นเอาไว้ในบทความด้วยอาจจะดี
เพื่อคนรุ่นหลัง

“รูดี ทำอาหารเสร็จแล้ว เอริสกับกีแลนก็ด้วย!”

ความคิดหยุดลงด้วยคำพูดนั้น

อ้อ หลังกลับจากอาณาจักรอัสตราแล้ว ควรเขียนบันทึกประจำวัน
ด้วย ซึ่ลึมนี่นา

ตกตึก มีแค่อาเรียลที่ใช้เดิน ส่วนที่เหลือผลัดกันเฝ้ายาม
เวรยามกลุ่มละสองคน ถึงกระนั้นถ้าไม่นับอาเรียล สมาชิกเดินทาง
ก็มีอยู่เจ็ดคน จึงมีอยู่ช่วงเวลาหนึ่งที่ใช้กลุ่มสามคน

ช่วงเวลานั้น คนหนึ่งจะเดินตรวจตรารอบๆ

ดูตามความสามารถ ต้องเป็นคนที่ไค่มอนสเตอร์ได้ด้วยตัวคน
เดียว สรุปก็คือผม ซิลฟี เอริส และกีแลน ใครคนใดคนหนึ่ง

“ขอตัวไปตรวจตรารอบๆ ก่อนนะครับ”

วันแรกเป็นคิวของผม ผมบอกกับคนอื่นๆ แล้วถอยออกจากกองไฟ
มุ่งหน้าไปด้านในป่า

รอบข้างมืดสนิท แสงสว่างมีแค่คบเพลิงที่ถืออยู่ในมือ

แต่ผมรู้ว่าแถวนี้ไม่มีมอนสเตอร์อยู่ จึงเผื่อระวังไม่มากนัก

“...”

หลังจากเดินไปสักห้านาที ห่างจากกองไฟพอสมควร

จู่ๆ เจ้านั่นก็โผล่มาจากความมืด

ชายผมสีเงิน ดวงตาสีทองมีตาขาวสามส่วน หน้าตาน่ากลัวราวกับ
ปีศาจโผล่มาท่ามกลางความมืด

“เหวอ!”

ผมส่งเสียงร้องอย่างลึ้มตัว เกือบทำคอเพลิงหล่น

“ฮะ... ขอโทษครับ เหนื่อยหน่อยนะคะครับ ท่านออร์สเตด”

“ฮือ”

ผมทักทายนั่งลงที่โคนต้นไม้ใหญ่ๆ ออร์สเตดเองก็นั่งลงที่โคน
ต้นไม้ฝั่งตรงข้าม

ออร์สเตดตามพวกเรามานาน เรื่องนั้นเพอร์ริอุสเองคงรู้ ก็ในช่วงเวลา
อันเดียวกันนี่นา

ระหว่างเดินทางจะติดต่อกับออร์สเตดแบบนี้เป็นระยะ ติดต่อกัน
ถี่เกินไปรึแต่จะถูกสงสัย หลายๆ วันจึงทำสักครั้ง เฉพาะตอนที่เห็นเวร
เดินตรวจตรา

“ว่าอย่างไร?”

“ลูกไม่ได้เคลื่อนไหวน่าสงสัยเป็นพิเศษครับ การเดินทางราบรื่นดี”

การติดต่อเป็นระยะเสร็จสิ้น

เพิ่งจะวันแรก ไม่มีเรื่องควรพูดเป็นพิเศษ ดูเหมือนออร์สเตดเองก็
ไม่ได้คาดหวังเช่นกัน ไม่ได้ถามอะไรมากไปกว่านั้น

“อย่างนั้นเหวอ คงไม่มีอะไรสักพักแหละ”

“ครับ”

“แต่ตอนผ่านกรรมบนของมังกรแดง ระวังด้วย”

“ครับ”

กรรมบนของมังกรแดง

หุบเขาเชื่อมต่ออาณาจักรอัศวากับดินแดนทางเหนือที่มีเทือกเขามังกรแดงแบ่งกัน หุบเขาถนนสายเดียว กว้างพอให้รถม้าคันใหญ่จะสวนกันได้ หนึ่งในสถานที่ที่ผมเกือบจะถูกออร์สเตดฆ่า ก็คือกรรมล่างของมังกรแดง

ปลายทางหลังออกจากหุบเขาเป็นป่าใหญ่

ป่าที่ขึ้นชื่อแม้กระทั่งอาณาจักรอัศว

ป่าแห่งนั้นมีชื่อว่า ‘เครามังกรแดง’

แต่ว่า หุบเขาที่อยู่ทางทิศเหนืออันนี้มักถูกเรียกรวมกับป่าว่ากรรมบนของมังกรแดง

ที่นั่นเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรอัศว แต่พรมแดนอาณาจักรอัศวอยู่ทางทิศใต้ของป่า อยู่ในสภาพปิดกันฝั่งทิศใต้ของป่า มีการสร้างกำแพงเมืองอย่างกับกำแพงหมื่นลี้ และใช้ทหารหลายร้อยคนประจำการ

เพื่อไม่ให้มอนสเตอร์ไปทางทิศใต้ได้ เพื่อเตรียมรับมือการบุกจากทิศเหนือ สาเหตุมีต่างๆ นานา

แล้วก็ประเด็นสำคัญ

ป่าลึกแห่งนี้เป็นสถานที่ใช้งานบ่อยๆ ในการกำจัดบุคคลสำคัญ

อยู่นอกประเทศ ถ้าเข้ามาในป่าก็ไม่มีพยานรู้เห็น ในป่ามีทั้งมอนสเตอร์ทรงพลังและกลุ่มโจรที่พลุกพล่านอยู่ทางเหนือและใต้ จึงเป็นสถานที่เหมาะสมในการกำจัดใครสักคนโดยไม่มีใครรู้

ISBN 978-616-583-323-3

หมวดนิยายแปล

9 786165 833233

ราคา 259 บาท

 DEXpress

shop.DEXclub.com | DEXpressclub

MUSHOKU TENSEI -ISEKAI ITTARA HONKI DASU- 17

© Rifujin na Magonote 2018

First published in Japan in 2018 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

หลังจากไปดันเจี้ยนหอสมุดผ่านมาหลายสัปดาห์ รูเดียสร่วมเดินทางกับอาเรียลไปยังอาณาจักรอัสรา เพื่อทำตามคำสั่งช่วยให้อาเรียลได้เป็นราชินีลู่วัง พวกเขาเตรียมการในพระราชวังที่เมืองหลวงอัสรา เตรียมตัวทำศึกตัดสินกัน ก้าวข้ามอุปสรรคมากมาย

วันที่ปาร์ตี้มาเยือน อาเรียลไล่ต้อนเจ้าชายลำดับที่หนึ่งที่เป็นกองกำลังศัตรูได้อย่างราบรื่น แต่อีกฝ่ายเองก็มีไฟตายซ่อนอยู่ จึงเข้าตาจน...!?

“แย่ละลิ ทำอย่างไร ต้องทำอะไร ชัยชนะไม่ได้”

รูเดียสจะช่วยให้อาเรียลขึ้นนั่งบัลลังก์ได้หรือไม่?

เรื่องราวแฟนตาซีแนวกลับชาติมาเกิดใหม่ มาถึงเล่มที่ 17 แล้ว!